

093 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Verschaaijene reacties

Mense, mense, wat is dat nou toch leuk! Nou zel-ie je aage meschie afvraege wat 'r dan wel zô leuk is? Nou kijk, 't zit zô: Hêël lang geleeje- ja, 't is echt al een hêël hortie trug- kregge me een aerdig briefie van een trouwe lezeres. Ze schreef dat 't gêên echt stuksie was voor de krant, maor dà-me mor mosse kijke of we d'r wat mee konne doen. 't Was voor heur een mooie herinnering an d'r vroegere mêêster. Omdatte we 't zonde vonge om te laete legge, hebbe we 't in dialect gezet en genoemd: Wat 'n mêêster (91). Laete d'r nou net op dát verhaoltjie verschaaijene reacties komme.

Veraal tijdes de tentôonstelling over de boerebedrijve in 't meseum is t'r over gepraot. Zô bleek die mêêster gêên Broere te hiete, maor mêêster Broer. 't Mot- daer was iederêên 't over êêns- echt een hêël fijn mens gewist zijn. Ze wisse te vertelle dat-ie een jaerig kaaind een duppie gaf en dat was 'n kaptaol in die tijd, laete we eerlijk zijn. Ok is 't wel gebeurd dat-ie bij de geboorte van een broertie of zussie van een leerling een tientjie gaf. Sjonge, jonge, dat mot toch wat gewist zijn in die daege.

Mevr. v. S. wis ons- al in een vroeger schrijve- te vertelle, dat as de kaainders 'de generaole' mosse speule van "Repelsteeltjie", of van de "Prins van Sint", dat dan de lêêgere klasse mogge komme kijke. Voor schooltijd zag-ie dan aale leerlinge mit een stoel op d'r hôôd over d'n dijk gaon. Die stoele wiere dan 's aeves weer deur de ouweloï gebruikt bij d'n echte uitvoering. De jonge die de rol van Repelsteeltjie speulde dee dat zô echt, dat, toen die z'n aage volges 't verhaol, deur de midde scheurde z'n aage moeder d'r van flauw viel.

D'n aalder- aalderfijnste reaktie kregge we uit Dirksland. Een lezeres van "De Maarwestreek" had naomelijk stuksie 91 opgestuurd naer de zus van mêêster Broer. Die zus hêt tillefonisch ketact mit ons gezocht. Ze vertelde dat 'r broer twêê jaer geleeje helaos is gesturreve. Hij was as jong onderwijzertie in Slierecht begonne en had zô 'n tien jaer hier gewaarkt. Daernae hêt-ie as mêêster op aanderande schole gewaarkt, onder aandere bij 't middelbaore onderwijs. Maor aaltjd had-ie 't d'r over dat-ie in Slierecht de mooiste tijd van z'n leve hà gehad.

Z'n zuster hebbe we in ketact kenne brenge mit de schijfster van 't stuksie. Ze hebbe saome een aarg fijn gesprek gehad en hebbe mekaor uitgenôôdigd voor een bezoeksie. De familie vong 't aarg fijn dat 'r een stuksie over mêêster Broer in "De Maarwestreek" had gestaon. Laete we hope, dat deuze reacties nog meer bijdraoge aan de fijne herinneringe aan een besondere man.

De heer K. bezurgde ons mappe vol aantekeninge waer we meschie nog 's uit kanne putte voor gebruik bij onze stuksies. Aarg de moeite waerd en praachtig geschreve. Van de heer S. ontvinge we een brief mit aanwijzinge voor de spelling van- en het woordgebruik in- ons dialect. Hartelijk dank voor uw hulp en u krijgt persoonlijk bericht. Vedder kregge we weer diverse verhaoltjies per post, ok êêntjie hêêlemael uit Friesland. Ze komme aamel op 't staopeltjie 'voorrad', want beste mense, 't kan effe dure, maor 't komt in de krant!